

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. II. Vocationem Christianorum propriam per Sanctum Baptisma eò
dirigi, vt fiant Milites Christi; eiusque crucem & legis Euangelicæ iugum
tollant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

*Carni &
mundo re-
sistendum.*

paradisi huius est pars quadam, labores: sancta scilicet opera exercendo, eamque à bestijs & feris defendendo, quæ eam peruertere conantur: siue illa tibi sint innata, & intra teipsum versentur, quales sunt prauæ propensionis *carnis*; siue extra vagentur, qualia sunt praua huius *mundi* exempla: quia vtraque Dæmon ex odio in nostram perniciem vehementer instigat. Quæ omnia fufius in progressu, distinctiusque explicabuntur.

CAPVT II.

VOCATIONEM CHRISTIANORVM PROPRIAM
per sanctum Baptisma eò dirigi, vt fiant *Milites Christi*,
eiusque *crucem, & legis Euangelicæ*
iugum tollant.

*Milites &
operarij su-
mus.*

ROPRIA Christianismi vocatio, quæ in ipso Baptismo promulgatur, & intimatur, duo præcipue requirit officia: designat enim nos in Christi *milites* ad spiritualement militiam contra omnia vitia, omnes Dæmones, infernum ipsum, eorumque fautores, mundum & carnem; Et vt imitatores simus vitæ gloriosi nostri Ducis, sub cuius Crucis vexillo, eam eius partem, quæ nobis continget, legisque Euangelicæ iugum, quod ipse nobis imponit, portemus. Et vtrumque munus simul nobis incumbit, quemadmodum enim Hebræi *Milites a vna manu sua faciebant opus, & altera tenebant gladium*, & pugnabant contra hostes, qui ædificium impedire conabantur. Ita milites Christi vocati sunt, (vt ipsemet dixit) ad b *turrim vitæ Christianæ, & Euangelicæ perfectionis ædificandam*; & ad pugnandum contra regem filiorum superbiæ, qui turris illius ædificium conatur impedire. In cuius rei testimonium cum Sanctum Baptisma suscipiant, vnguntur oleo in pectore, & Scapulis; & *Chrismate in capite*, ad significandum, (vt Sanctus Ambrosius ait) eos vocari, vt sint contra Dæmonem, Mundum, & Carnem luctatores. Nominatim verò vngantur in *pectore*, vt strenuum induant propositum aggrediendi, quæcunque sint diuini obsequij, luctantes contra hostis tentationes: Vnguntur quoque in *scapulis*, vt firmissimū concipiant propositum tollendi legis, crucisque Christi iugum & onera, etiam repugnantibus carnis passionibus: *vertex* denique capitis inungitur, vt tertium aliud generosius induant propositum, ponendi supra caput suum omnia, quæ ad CHRISTVM Dominum nostrum spectant, honori sibi ea ducentes, nomenque, & opera Christiani præ omnibus mundi huius pompis ac dignitatibus. In cuius rei testimonium (vt expendit S. Dionysius) ter interrogantur: *renuncias Sathana, & omnibus pompis eius?* & toties respondent: *Abrenuncio*, cui propterea sta-

a 2. Esdr. 4
17.

b Luc. 14.
28.

Lib. 1. de
Sacram. c. 2
& lib. 1. c. 1.
S. Thom. 3.
p. q. 66. a. 10.
ad 2. & q.
71. a. 2. & 3.

Trina vn-
ctio & abren-
nunciatio.

c. 2. Eccle.
Hier.

reâ sta-

reâ statim bellum indicunt, adscripti sub vexillo Ducis sui IESV, qui in hoc ipso Sacramento arma illis præbet interna, quibus strenuè pugnare, omnesq; suos hostes vincere possint. Quia omnibus animæ facultatibus virtutū supernaturalium, & Spiritus S. donorū arma tribuit: hac ratione manifestans suam erga tales milites curam, & amorem: quem admodum Ionathas ingentem amorē, quo Dauidem prosequeretur, declarauit, cum b *expoliavit se tunica, qua erat indutus, & dedit eam Dauidi; & reliqua vestimenta sua, usque ad gladium, & arcum suum, & usq; ad baltheum.* Hunc ergo in modū noster supremus Dux suum erga nos amorem ostēdit, tribuens nobis per baptismum pretiosam gratiā diuinę *tunicę*, & pulcherrima charitatis & supernaturalium virtutū *indumenta*: arma etiam donorū Spiritus S. cum auxilijs huius Sacramenti proprijs; & *gladium & arcum* inspirationum, & verborū interiorum ijs similibus, quę in Scripturis diuinis continentur, ad pugnandum contra hostes vniuersos: imò & *baltheo* nos cingit, quo nos tanquam suos milites designat, vt sub eius vexillo perpetuò militemus: ac propterea animæ imprimat *characterem* baptismi, qui (teste Sancto Basilio) signum est militum Christi. qui character adiuncta gratia, milites Christi à Dæmonis militibus discernit, quod signum, vbi militiæ cęlestis Angeli cernunt, mox accurrunt, vt suos iuuent eommilitones, cum eos à suis hostibus oppugnari & vexari vident.

SED ne singulare ad eò diuini nostri Ionathæ in nos studium, qui propria sua tunica, eidemque vestibus nos induit, quibus ipsemet fuit indutus, ita properanter pertranseamus: hæreamus in eius consideratione non nihil: O altitudo charitatis Christi! o vocationis Christianę magnitudo! quid existimas, o Christiane, egisse erga te Christum die, qua fuisti baptizatus? nisi quod eidem vestibus te induerit, quibus ipse indutus est? & quid dico vestibus: ipsemet sit vestis tua; coniungens se tibi per amorē, vt dulcissimo eius comitatu protegaris, ac defendaris: tuaq; vita eius vita sit similis. c *An ignoratis* (ait Apostolus) *quia quicumq; baptizati sumus in Christo IESV, in morte ipsius baptizati sumus, & consepulti cum illo per baptismum; vt quomodo Christus surrexit à mortuis, ad vitam gloriosam: ita & nos in nouitate uitę ambulemus, ad eò illi similes, vt ipsum d Dominum IESVM Christum verè induamur.* iuxta illud, quod idem Apostolus alibi dixit: *c quicumque in Christo baptizati estis, Christum induistis.* Quare non oportet amplius veteris hominis vitam ducere, cuius veteres vestes iam exuistis, vanisq; eius pompis renunciaistis. Estote, ait S. Ambrosius, promissionis memores, quam fecistis: nec ad reiectas semel pompas redeatis. Induite purissimam ipsius Christi vestem, quę veste *candida* significatur, qua vos induunt in Baptismo. & studete (ait Sanctus Cyrillus) eius candorem & puritatem tanta sem-

Arma Christi
stiani.

1. Reg. 18. 5

S. Tho. 3. p.
q. 62. a. 2.

Character.
In exhort.
ad Baptis.
qua hom. 3.

Christus ve-
stis nostra
candida.

c Rom. 6. 3

d Rom. 13.

14.
e Gal. 3. 27.

Lib. de Sac.
2. & li. de
is qui myst.
initiantur.

*Alter Christi
efficiaris.*

*Homil. de
perfecta for-
ma hominis
Christi.*

*Fluc. 6 40.
g 1. Cor. 15.
47.*

*h Rom. 8.
29.*

per perfectionis excellentia conferuare, vt ipsi Christo similes esse videamini. Dic mihi, quæso, quid sit Dauid vestitus & armatus sicut Ionathas, nisi alter Ionathas? & quid Christianus Christi Domini vestibus & armis indutus, nisi alter CHRISTVS? Hæc (ait Sanctus Gregorius Nyssenus) est perfecta forma hominis Christiani: vt in vita sua sit *alter Christus*: non æqualitate sed imitatione perfecta: cum dixerit ipsemet Christus: *non esse discipulum supra Magistrum: perfectum autem omnem futurum, si sit sicut Magister eius.* Et Apostolus: *si g. qualis est Adam terrenus, tales sunt & homines terreni: quid mirum, quod qualis est Adam celestis, tales sint & homines celestes?* qui h. conformes fieri debent imaginis filii Dei crucifixi ac mortui, vt prodeant renouati, sicut ipse Christus cum resurrexit. Id autem totum per Sanctum baptismum obtinetur.

§. I. *Vocatio ad crucem tollendam, ad imitationem Christi.*

6 2. Eccle.

Hier.

*Ad crucem
uocatus es.*

*2. Matt. 10.
24.*

EX prædicto fundamento deduces primùm, Vocationem tuam, qua es Christianus, esse ad ipsius Christi crucem tollendam, tanquam proprium ipsius insigne, propterea enim (teste S. Dionysio) omnes vñctiones & Benedictiones super ipsum baptizatum, & aquam baptismi fiunt in modum crucis: vt intelligas, semper te debere crucem ipsam portare; cum ipsa te regeneret, faciatque Christianum, ad similitudinem Christi crucifixi, qui dixit: *si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me: hoc est, imitetur me, abnegando seipsum, quemadmodum ego me abnego: & portando crucem suam, sicut ego meam: faciendo, quod viderit me facientem, aut patientem propter iustitiam.*

Spiritus

*carni cun-
ctis neget.*

FINGAS teipsum quasi duplicem hominem, alterum carnalem Adami terreni; & alterum spiritualem celestis Adami filium: & quod carnalis homo petierit, debere spiritualem ei denegare, si itaque caro tua ad aliquid propendat, quod sit spiritui contrarium, ne acquiescito: sed potenter reprime; si sensus aut propria voluntas aliquid petent Christiani hominis professioni contrarium, denega & repelle: & si tu ipse aliquid concupiueris contra id, quod mandat DEVS: abnega teipsum, id enim est esse Christi militem, pugnare cõtra teipsũ, vt te mortifices; vincasq; in omnibus, quæ nõ sunt gloriosi tui Ducis voluntati conformia. Hac abnegatione portare incipis crucem tuam, quæ propterea *tua* dicitur, quia tu ipse debeas illam tibi fabricare, & super humeros tuos tollere. Et quemadmodum materialis crux ex duobus coniunctis & affixis lignis fit: ita spiritualis ex duabus rebus conficitur: reiectione scilicet dulcium, & magnificarum rerum, quæ prohibet Christus, quamuis appetat eas caro; & amplexu rerum acerbarum & hu-

Cruce tua.

miliũ,

millum; quas iubet Christus, quamuis eas horreat & fugiat caro: & contra utraque carnis repugnantias fortiter, tanquam strenuus miles, qui subijplivim & violentiam infert, pugnare debes. Quod si forte alius quispiam crucem hanc tibi imposuerit, denegando tibi quicquid iucundum appetis; & compellendo te ad alpera, quæ horres, amplectenda: debes eam crucem magna patientia ferre, & licet aliena manu fabricatam, eam facere tanquam propriam; eademque animi tui oblectatione accipere, atque si tu ipse eam elegisses: faciens ex necessitate virtutem, quæ semper patietur persecutionem, & contradictionem: nec eam assequi licebit, nisi hanc tuleris crucem.

Nec tamen satis est, crucem quocumque modo tollere, nisi Christum Ducem tuum eo spiritu sequaris, quo ipse suam; & in eum finem, quo illam in montem usque Caluarium portavit: vbi ei confixus, & mortuus fuit. Non est crux tua portanda, (ait S. Gregorius) sicut b Simon ille Cyrenensis qui quasi coactus, & pro mercede, Christi crucem post ipsum portavit; & statim, atque in Caluarium montem peruenit, eam ibi abiecit, nolens in eam mori: Christiani enim hominis vocatio non *seruorum* est, qui ex timore seruiunt; nec *mercenariorum*, qui pro temporali mercede, laborant: sed est vocatio *filiorum*, qui ex amore patri suo obsequuntur, cum spe hereditatis, quæ filiorum est propria. Si itaque tuam crucem post Christum tollis, id fac ob amorem erga illum; & quoniam ipsa crux medium & via est ad filiorum Dei hereditatem consequendam: quæ tunc tantum obtinetur, si etiam in ea cruce moriaris: de qua dixit Apostolus. *equi Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.* caro itaque moriatur, ut spiritus viuat; & Christo crucifigaris, ut viuas Deo; & per imitationem eius perfectam eò verias, ut sis *alter Christus* crucifixus: ita ut liceat tibi cum Apostolo dicere: *d semper mortificationem Iesu in corpore meo circumfero, ut eius vitam manifestetur in corpore meo; & c. ut Deo viuam, Christo confixus sum cruci: viuo enim iam non ego: viuit vero in me Christus: f ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto.* Quid verò totum hoc significat, nisi quod sis imago vita Christi mortificati, crucifixi, ac vulnerati, cum tanta in corpore & spiritu similitudine, ut vita tua, Christi ipsius vita potius sit, quam tua; & per tuam veniatur in vitæ eius cognitionem: quemadmodum per hominis imaginem, & viuum exemplar ipse homo cognoscitur.

Ut autem ad hanc Vocationem acceptandam magis anheles & exciteris: adde & illud quod ipse Christus te sua cruce præcedat, ut tu sequaris eum: quemadmodum insignis ille Dux Abimelech, ut suos milites ad propositam sibi expeditionem magis animaret, *g ascendit cum illis in montem Selmor, & arrepta securi pracidit arboris ramum; impositumque ferens humero, dixit ad socios: quod a me vidistis facere, cito facite, qui certatum ramos de arboribus pracidetes, se-*

*Cruz spiri-
tualis.*

*Lib. 8. Mora
c. 26.
b Matt. 27
31.*

*In cruce mo-
riendum.*

c Gal. 5. 24.

*d 2. Cor. 4.
10.
e Gal. 2. 19
f Gal. 6. 17.*

*Viuat in te
Christus.*

*Christum
præcedentem
sequer
g Iud. 9. 48*

quebantur Duce[m]: nō dedignātes adeo vilem & molestum laborem arripere qui tale sui Ducis exemplum videbant. Hunc ergo in modum gloriosissimus Dux noster I E S V S , cupiens ad Euangelicam perfectionem amplectendam nos animare, mortificationis securi in sua manu arrepta, grauissimam sibi crucem aptauit, quam sustulit, ducens vitam suam in magnis laboribus, & horrendis cruciatibus: eamque amittens, vt peccata, omnesque hostes nostros vinceret, ac profligaret. Et suis militibus intus in corde suggerit statim: *quod me lumine fidei vidistis facere; cito facite*: abnegate vos ipsos, tollite crucem vestram, quemadmodum me facientem vidistis; & sequimini me, imitantes quicquid ego facio. Est adeo efficax hoc verbum cum tali exemplo, quando lux cœlestis illud manifestat, vt feruentes huius Domini milites, absque mora, & magna celeritate ascendant post ipsum h ad montem Myrrha, magnaque promptitudine securim manu arripientes toti in eo sint, vt se ipsos mortificent, sibi que fabricent crucem sui Ducis similem: vt & viuant & moriantur in ea; & sancta quadam æmulatione de eo contendunt; non quis maiorem honorem aut delicias assequatur; sed quis plures ramos secet, maiusque onus portet, non contenti mortificationibus à D E O præceptis; sed alias sponte adentes, ad eiusdem sequenda consilia: magnam felicitatem reputantes, quod suum Ducem in omnibus imitari possint, quæ ipse ad nostrum exemplum fecit.

h Cant. 4. 6.

Cruc tibi
exemplo
Christi fa-
bricanda.

§. 2. *Vocatio ad Christianæ perfectionis iugum tollendum.*

a Mat. 11. 28.

Q V O N I A M verò prædictæ nunc Vocationis ratio seueritatem quandam præfert in ipsis verbis, quæ solet debilia corda tertere: voluit Dux noster suauiori alia ratione seueritatem illam mitigare, ac dulcorare. a Venite, inquit, ad me omnes, qui laboratis & onerati estis: & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris. Iugum enim meum suauis est, & onus meum leue. O ineffabilis dulcedo Christianæ vocationis! quomodo hæc cohærent: tollite crucem vestrâ, & sequimini me: & venite ad me, qui onerati estis, & ego reficiam vos. si onus est crucis, quomodo est leue? quod si leue, quomodo est crux? sed utique quod caro non assequitur, & ipsa natura satis discernere non potest, id spiritus cœlesti lumine illustratus facile intelligit, quomodo Christus D. N. cum vocet, vt portet suum iugum, legem scilicet Euangelicam cum onere præceptorum eius, & auctario consiliorum: quæ ad facilius pleniusque implenda ipsa præcepta, valde conducunt.

I.

N A M si rationes perpendas, quas ipsamet Vocatio pro se affert; intelliges imprimis, nullum onus grauius esse peccato; nec iugum horrendum magis, quam Dæmonis sit, ac mundi ipsius: quorum leges & onera sub-

cunt

eunt peccatores. Audi ipsos damnatos: *blasati sumus in via iniquitatis, & perditionis, & ambulauimus vias difficiles.* subierunt enim innumera mala, & pœnas ex suis peccatis ortas. Si igitur in humeris tuis centenarium portabas, quo ablato quinquaginta tantum librarum pondus tibi imponitur; & si iugum ferreum aut plumbeum, quod tuas ceruices premebat, tibi auferatur, imponatur verò ligneū, idq; valdè subtile: an non existimabis, onus esse leue, iugumq; suauissimū, quod nunc portas, si cū illo priore conferatur? quo die hoc te Deus beneficio affecit, vt sua gratia iustificaret: abstulit à te grauissimum tuorum peccatorū onus, & à Dæmonis tyrannide liberauit: qui quasi alter Pharao affligebat te lateribus crudis conficiendis, qui miseram tuam animam grauissimè premebant, cum periculo ad abyssum vsque inferni deprimendi: Cuius oneris loco, iugum suæ legis, quæ gratia appellatur, imposuit: eò quòd Sacramenta, quæ in ea sunt, tantum ad onus illud portandum gratiæ conferant, vt fiat leuissimum, tantoque deuotionis oleo iugum ipsum inungit, vt suauissimè feratur, inxta illam Prophetæ sententiam: *c auferetur onus de humero tuo, & iugum de collo tuo: & computrescet iugum à facie olei.* si enim Sacramenta ipsa, vt oportet, accipias: tantum ex eis feruoris spiritum ac deuotionis accipies, vt magna tua oblectatione, Dæmonis iugum excutias, vt Christi suscipias: qui iuuabit illud portare cum gratia vocationis, quæ propria est Christianismi: quemadmodum per aliū Prophetam promittit, dicens: *d Ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinasti ad eum, vt vesceretur.* Sicut enim fiet, vt iugum graue non sit; nec eos premat; daboque eis spiritualem cibum, vt eo velectantur, quem per ipsa Sacramenta distribuo: ex quo tantum proficient, tantamque induent fortitudinem, vt laborem non sentiant. Ne itaque animo deficiās, frater, cum vitā Christianam audis esse crucem, & iugum imbecillitati carnis tuæ contrarium: non enim tuis, sed DEI viribus illud portabis, qui suam tibi gratiam impertiet; nec solus feres, sed concomitante Christo, qui onus alleuiabit; & refectio, quam tibi offeret, sufficiens est, ad cor tuum commutandum, & ex debili ac timido, impavidum, robustum, strenuumque faciendum.

Ad errorem tuum amplius relegendum, attentius perpende, quid tibi promittat, cum dicit: *discite à me, quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris.* An non vides, obtulisse se eum ad remouendam omnem tuorum onerum intolerabilem molestiam; dandum verò summum in eisdem leuamen? Nihil enim adeò intolerabiles efficit huius vitæ labores, atque impatientia & superbiæ repugnantia, quæ inferni est viuum exemplar: nec quicquam magis eosdem minuit, quam mansuetudo, patientia, & humilitas; quæ eos in purgatorium,

& non-

b Sap. 5. 7.

Iugum
Christi leue
respectu ali-
orum.

2.

c Isa. 10. 27.

Sacramentis
iugum
Christi fit
leue.
d Osee. 11. 4.

3.

e Eccl. 40.1.

In mundo
maior pres
sura.Ser. 1. de E-
piph.Mansuetu
do & humi-
litas crucem
mitigant.

f Luc. 10. 3.

4.
Præmium
crucis mag-
num est ve-
lox.
g Io. 11. 26.Etiam in
hac vita.h Marc. 10.
30.

& nonnunquam etiam in paradilum convertit. Existimas forte, filios huius sæculi non ferre sua onera, & cruce? audi Ecclesiasticum dicentem: *e iugum graue impositum est super filios Adam à die exitus de ventre matris eorum, usque in diem sepulture.* quis in mundo euadit morbos, lites, persecutiones, passio-
nū rebellionem, & innumera alia mala: & quid ea omnia reddit grauiora, & molestiora, quam impatientia, & superbia: eò quod propriae voluntati aduersentur: at patientia, & humilitas admittit ea libenter: imò si illę perfectę sunt, etiam gaudent: gaudent enim & exultant cum talia eis imponuntur. Quamobrem S. Leo Papa: *nihil, inquit, arduum humilibus, nihil asperum mi-
tibus:* DEVS enim copiosa sua gratia omnia reddit illis facilia. Si igitur Saluator ipse te ad impatientiam & superbiam deponendam; suam verò mansuetudinem & humilitatem amplectendam inuitat; & ad vtrumque præstandum gratia vocationis, & admirando suo exemplo adiuvat: quomodo non erit onus eius leue, & iugum suauissimum? & quomodo anime tuę requiem non inuenies, si pondus aded graue ab ea reijcias? & quid aliud sunt mansuetudo & humilitas, nisi Spiritus Sancti alæ, quibus ad quietis locum volatur? & rotę curruis Euangelicę legis, quibus incundissime possis eam vehere: & arma, quibus milites Christi hostes suos oppugnant, & vincunt. Ita enim ipse dixit suis discipulis: *sic: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.* Nectamen mittit illos inermes: si enim sicut agni eunt, mansuetudine & humilitate vestiri: his armis ipsos lupos superabunt, & inuenient optatam suis animabus requiem.

DENIQUE præmij spes iucundum facit laboris onus: & quod præmium est vicinius, eò labor redditur leuior. Quomodo ergo iucundus non erit legis Euangelicę labor: postquam baptismus cęlestes portas aperuit: adeoq; propè est requies æterna? hæc requies est, quam Redemptor ipse clarius promisit, cum dixit: *q qui mihi ministrat: me sequatur & vbi ego sum, illic & minister meus erit.* Vbi autem erat tunc ipse Dominus, cum hoc promisit: vt intelligamus, vbi futuri simus, si eum sequemur? erat quidem ipse corpore in terra; sed spiritu in Paradiso; patiebatur, & sustinebat labores tanquam peregrinus in hoc mundo: sed summis gaudijs plenus erat, tanquam perfectè beatus. Quod idem proportionem quadam & ipse habe bis si perfectè eius vestigijs insistas. Duplex enim anime tuę leuamen obtinebis; alterum in futura vita, cum iam de facto cū Duce tuo eris in cælo; alterū verò in hac vita, vbi simul cum afflictionibus corporis, quas sustinet Viatores, aliquas spiritus iucundas oblectationes percipies: illis similes quibus beati fruuntur. Nam eiusdem Domini promissio est, quod sit *h nunc in tempore hoc centies tantum daturus simul cum persecutionibus, vt eas faciles reddat ac iucundas.*

CONSIDERA itaque, ô Christiane, suauitatem vocationis, qua Christus

D.N.ad

Iugum & onus
CHRISTUS

D.N. ad iugum & onus (quæ ipse SVA appellat) portandum inuitat; & experieris, optimè tecum agi, si annuas. Ipsius aut iugum, quia ipse est huius legis, horum præceptorum, & consiliorum Euangelicorum author: ipse est: quia ipsemet super se illud tulit, omnia ea opere explendo in nostrum exemplum: Ipsius est, quia ipsemet tuo collo illud imponit; sed simul tecum illud portat, adiuuans te sua potente gratia: Ipsius etiam est crucis onus, quia primus eam tulit; & ipsius ordinatione, aut permissione pars illa, quam tuleris, tibi contingeret: ipso tamen tecum eandem tollente, ne sub ea deficias. Cùm igitur, qui te vocat, mitis sit, & humilis: mitis in tolerandis peccatorum iniurijs; humilis in conuersando cum paruulis: simulque DEVS est infinitus, auxiliator, omnipotens, duxque sollicitus: qui nunquam non aspicit suos milites, nec suum eis subtrahit subsidium: gratias ei age, quod sancta sua Vocatione te ad sequendum vocauerit: & stude, *ei* vestigia, quàm possis proximè sequi: pedem scilicet tuum, vbi suum ille posuit, imponendo. Quid autem est proximè illum sequi, nisi magno amore sequi: amor enim rei nos amate cõiungit; & amoris frigiditas separat ab eadem. Et quemadmodum qui alium à longè sequitur, facillè eius aspectum amittit; nec potest ipsius vestigia, vt ea terat, inuenire; qui verò proximè sequitur, facillè eadem terit: ita si CHRISTVM omninò remotè sequaris, corde scilicet tepido, aut frigido: citò ille tuum conspectum effugiet: ac proinde facillè in eius imitatione deficies. quemadmodum euenit Sancto Petro in nocte passionis eius, de quo dicitur, *Petrus autem sequebatur eum à longè*, animo scilicet valdè in amore frigido, ideoque tentatione accedente, ex magna timiditate negauit, se eum agnoscere. Quòd si magni te facias, quòd strenus sis miles, magnoque amore Ducem tuum IESVM prosequaris; amor efficiet, vt prope ipsum semper ambules, gressibus & vestigijs eius semper inhærendo, ita vt cum S. Iob dicere possis *Vestigia eius secutus est pes meus: viam eius custodiu, & non declinaui ex ea. à mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius: ne aliquid contra ea facerem.*

1. Pet. 2. 21.

Christum
proxime se
quaris.k. Mat. 26.
. 18.
Non à longè.

Iob. 23. 11.